

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis
Maximi**

**Werner, Ignaz
Lincii, M DC XCII.**

Theses Physicæ, I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

THESES PHYSICÆ.

I.

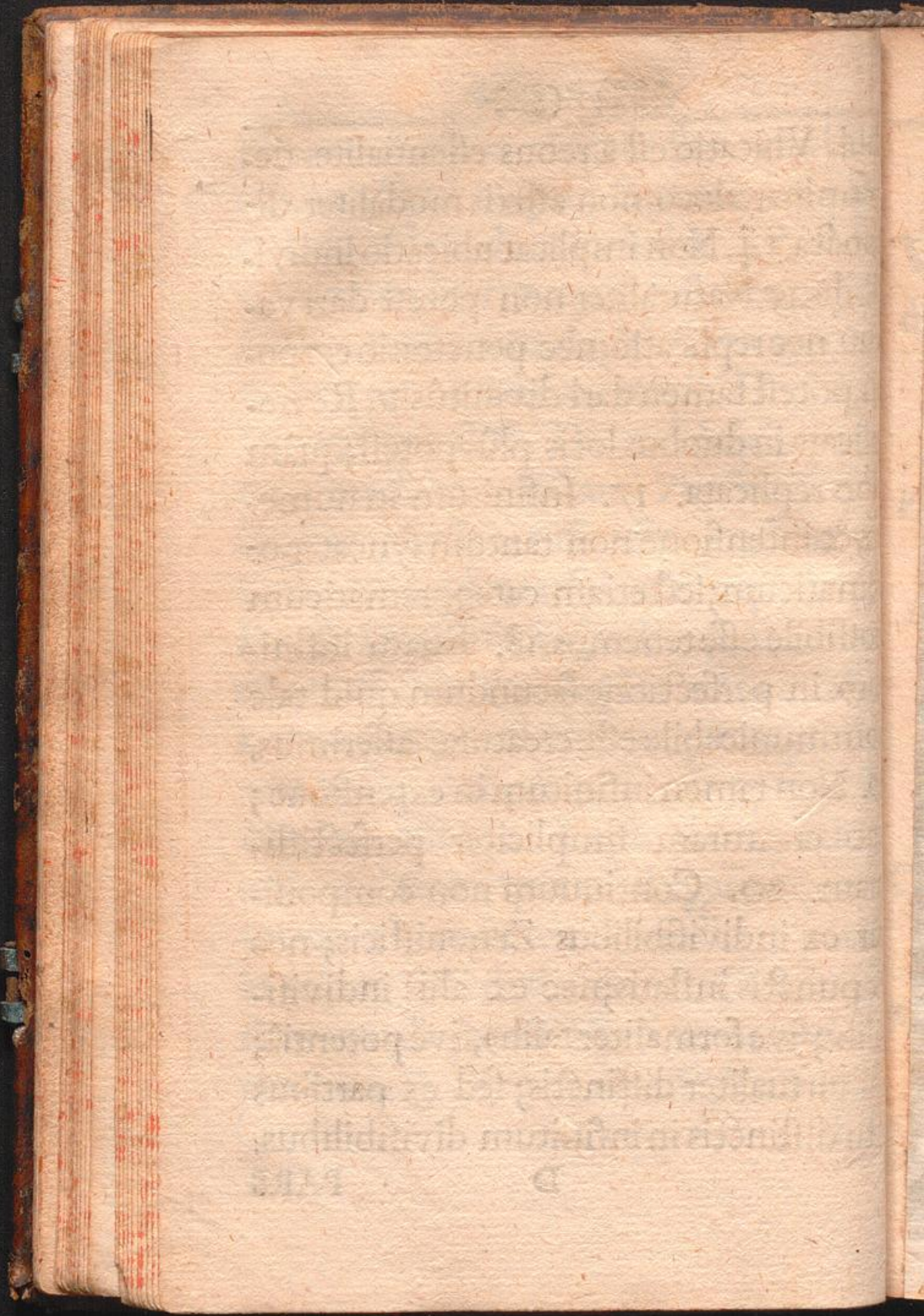
Physica est scientia speculativa, habens pro objecto materiali corpus naturale specificativè acceptum; pro formali illud ipsum corpus sub reduplicatione naturalitatis. 2. Datur materia prima; imò sub ratione subiecti primi evidentiam saltem aliquam, seu mediatam demonstrabile est dari materiam primam. 3. Hæc appetitu quodam naturali fertur in formas nobiliores præ ignobilioribus. 4. Datur etiam forma substantialis nata actuare materiam. 5. Materia prima non potest naturaliter existere sine omni forma. 6. Quod si tamen existeret sine omni forma, conservatio esset illi conaturalis, licet hoc comple-

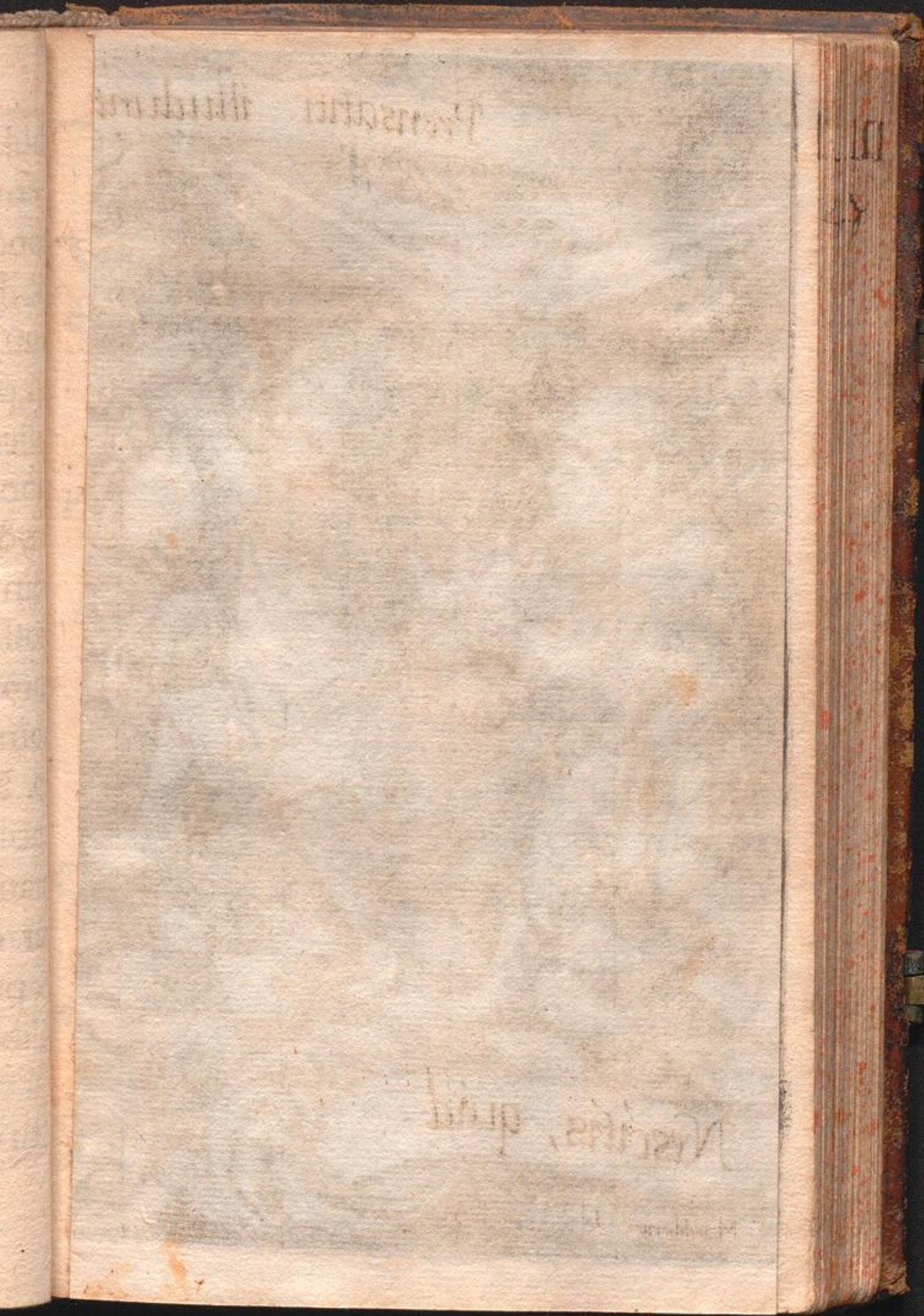
plexum, materia existens sine omni forma, necessariò aliquid supernaturale saltem quoad modum includat. 7. Materia naturaliter nequit sustentare duas formas totales simul, & si incapacitas sit ex parte materiæ; neque Divinitus suppleri potest. 8. Dantur defacto entitates modales. 9. Causa Physica nequit causare physicè, nisi actu existens sit & debitè applicata subjecto capaci. 10. Potest Divinitus respectu ejusdem numero effectus dari duplex actio totalis, non tamen potest idem se ipsum producere nec quoad primum, nec quoad secundum esse. 11. Implicat naturaliter actio in distans, quæ nihil agat neque in medio; neque cum medio, potest id tamen fieri divinitus. 12. Creatio instrumentalis potest à Deo communicari creaturæ. 13. Nequit res esse; & esse nulli

libi ad

for
 fal
 Via
 duas
 citas
 itus
 entis
 qui
 s. fi
 io
 nu
 alis
 odu
 H se
 liter
 e in
 otell
 o in
 icar
 nul
 libi

libi. Ubicatio est à rebus essentialiter de-
 terminato loco non affixis modaliter di-
 stincta. 14. Non implicat ubicatio indivi-
 sibilis. 15. Naturaliter non potest dari va-
 cuū, nec replicatio; nec penetratio corpo-
 rū, potest tamen dari divinitūs. 16. Res re-
 plicata in duobus locis plūs potest; quā
 non replicata. 17. Infinitum in nume-
 ro; & intensione non tantūm syncatego-
 rematicum; sed etiam categorematicum
 possibile esse tenemus. 18. Etiam infini-
 tum in perfectione secundum quid tale
 communicabile esse creaturæ asserimus.
 19. Non tamen infinitum in extensione;
 aut creaturam simpliciter perfectissi-
 mam. 20. Continuum non componi-
 tur ex indivisibilibus Zenonisticis; nec
 ex punctis inflatis; nec ex aliis indivisi-
 bilib; sive formaliter talib; sive potentiā;
 vel virtualiter distinctis; sed ex partibus
 actu distinctis in infinitum divisibilibus.

Prensati illudunt cæco.

Nescitis, quid

petatis. Matth. 20

J. Wandelaar. del.

J. G. Schuler. sculp.

0130

o. e. d. m. M. ar. d. b. y.

V
di

Vi

C

Pe